

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. március 26.
(csütörtök)

Horváth Géza

2. LELEPLEZŐ SZENTLÉLEK

Énekek: 300, 403.

Alapige: János 16,8-11

És amikor eljön (a Pártfogó), leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet. A bűn az, hogy nem hisznek énbennem, az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem, az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, olyan jó, hogy nem kell félni tőled, hanem félnünk kell téged szent félelemmel, ugyanakkor teljes szeretettel és engedelmisséggel.

Köszönjük, hogy megvallhattuk az énekekben: „én hamisság s bűn vagyok, te igazság s irgalom.” Jó így ismerni téged, Urunk, hogy igazság, igazságos vagy, és ugyanakkor irgalmas, kegyelmes, hiszen nem bűneink szerint cselekszel velünk, hanem Jézus Krisztusért, az Ő egyetlen tökéletes áldozatáért kegyelemmel tekintesz ránk.

Szeretnénk kérni ezen a mai estén is: add, hogy gyógyító folyó tisztogasson meg belül. Külső tisztaságunkra olyan sokat adunk, hadd kérjük most tőled ezen az estén belső, lelki tisztaságot.

Köszönjük, hogy igéd nemcsak a szomjunktól oltja, hanem tisztít bennünket minden hamisságtól is.

Áldunk ezért a mai napért. Köszönjük a benne elvégzett munkát, a megfuttatott métereket, az elvégzett feladatokat. Köszönünk mindent, ami történt. Fordítsd javunkra, Urunk, akár jó volt, akár rossz, hiszen tudjuk, hogy akik téged szeretnek, azoknak minden javukra van. Áldunk, hogy akaratom nélkül ma sem esett le egy hajszál sem a fejünkről.

2. LELEPLEZŐ SZENTLÉLEK

Köszönjük, hogy számon tartasz bennünket. Áldunk jelenlétedért, amely megvidámít, éltet, bátor szívet ad. Újíts meg, eleveníts meg, frissíts fel bennünket. Adj új tüzet, adj új kegyelmi fényt nekünk.

Ámen.

Igehirdetés

Vasárnap láttuk ennek az igének az első részét, amikor arról volt szó, hogy eljön a Pártfogó, a Szentlélek — mondja az Úr Jézus Krisztus —, aki leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet.

Nagyon gazdag ez a szó a Bibliában: leleplezi. Azt is jelenti: rávilágít, napfényre hoz, felfed. De ez a szó is jó, ahogy itt van: leleplezi. Azt leplezi le, amit mi természetünknel fogva mindig leplezni akarunk.

Vasárnap hallottuk, mit jelent, hogy leleplezi a világ előtt, mi a bűn. Jézus megmondta: az, hogy nem hisznek énbennem. Tehát a Jézus Krisztusban való hit hiánya maga a bűn, aminek a zsoldja a halál, a kárhozat.

Amikor ezt az igét olvassuk, hogy eljön a Pártfogó és leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság, mi az ítélet, akkor én feltettem azt a kérdést: csak ennyit végez a Szentlélek? Hiszen a Szentlélek munkájáról olyan gazdag kijelentés van az Újszövetségben, itt pedig Jézus csak három dolgot mond: megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében. Pedig a Szentlélekről az Újszövetségben utána maga Jézus is nagyon komoly dolgokat jelent ki, hogy még mit végez és mit mutat a Szentlélek. Itt azonban ez a három dolog van. Azt lehet mondani, hogy azért van ez a három, mert ha erről a háromról nem győz meg valakit Isten Szentlelke, akkor nem is mutat meg neki semmi többet.

Ha valaki nem végzi el a nyolc osztályt, akkor nincs értelme, hogy gimnáziumba menjen. Gimnáziumba csak akkor lehet menni, ha valaki elvégzi a nyolc osztályt. — Ha ezt a három alapvető dolgot az Isten Szentlelke nem hozza napfényre, nem igazítja el a hívőt ebben a három dologban, akkor többet felesleges, és nem is mutat meg neki. Majd azután végzi a maga munkáját, miután ezeket az alapvető dolgokat megmutatta a Szentlélek.

Vasárnap elhangzott: mit jelent az, hogy bűn tekintetében leplez le a Szentlélek, és mivel hozzátartozik az is, hogy igazság és ítélet tekintetében is leplez, ezért emlékeztetek mindenkit arra a vasárnapi gondolatra, hogy milyen jó, hogy itt Isten igéje a Szentlelket Pártfogónak vagy Vigasztalónak vagy Védőügyvédnek fordítja. Mert ez maga a bátorítás, maga a vigasztalás. Ki az, aki leplez? Az, aki ugyan napfényre hozza azt, mit szívem rejteget, de ugyanakkor van hatalma, hogy azonnal el is törölje, meg is bocsássa a bűnt, és azonnal meg is szabadítson bennünket.

Itt a Pártfogó, a Védőügyvéd — így is lehetne fordítani — nem azt mondja Jézus Krisztus, hogy olyan ez, mint amikor az ügyész valakire rá akarja a bíróságon bizonyítani az ő vétkét, és már ott van a papírok közt, hogy milyen büntetést fog kérni a bírótól, itt Jézus Krisztus a Szentlelket nem Ügyésznek nevezi, hanem Ügyvédnek. Ez megint olyan csodálatos dolog, hogy az leplez le engem, aki tud is rajtam segíteni. Akitől kérjük: te tudsz s akarsz segíteni, hát segíts bajomon.

Mert mi lenne, ha leleplezne és otthagyna? Lelepleztem. Sokat érnék vele. Napfényre hozná azt, amit a szív rejteget. De jó, hogy nemcsak leleplezi, hanem azonnal kínálja a gyógyulást, a megoldást, a szabadulást Isten Szentlelke. És abban is gyönyörködünk, hogy ugyanez vonatkozik az igazságra, amit leleplez a világ előtt, és ugyanez vonatkozik az ítéletre is, hogy ez a Pártfogón, a Paraklétozon keresztül történik.

Nézzük, mit jelent most ez a bibliai igevers, hogy „leleplezi a világ előtt, hogy mi az igazság... Az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem.” — Ezt egy kicsit hosszabban fogjuk megnézni, és azután még röviden azt is, hogy mit jelent: ítélet tekintetében, hogy ez a három dolog helyreálljon az elménkben és szívünkben is. Ez a nem egyszerűen érthető három kifejezés mit is jelent?

Ebben az igében nem véletlen, hogy Jézus ezt a hármat: a bűnt, az igazságot és az ítéletet együtt említi. Van ebben egy fokozatosság is.

Az igazság szóra az Újszövetségben van más szó is. Ebben az igében az a szó áll az igazságra, amelynek a jelentése isteni igazság. Olyan igazság, mely Isten és a bűnbe esett világ perében a legátfogóbb bírói igazságot jelenti, mely éppen ebben a perben válik világossá. Itt tehát egy jogi kifejezéssel állunk szemben: az igazság vagy igazságosság tekintetében úgy állítja a mi mennyei Atyánkat Isten ígéje elé, mint aki igazság. Én hamisság, bűn vagyok — énekeltük —, te igazság s irgalom.

Istennek egyik legfőbb tulajdonsága, hogy igazságos. Pedig az emberek nagy többsége meg van győződve arról, hogy Isten igazságtalan. Mert a mi elménkben más az igazság, mint ami Isten gondolatában. Mennyire igaz, hogy „az én gondolataim nem a ti gondolataitok.” Figyeljük meg, hogy a bűnös ember, aki vádolja Istent, meg van győződve, hogy Isten igazságtalan: Nem jól teszi a dolgát. Nem jól folynak az események. Szörnyű, ami van, ezen a világon! Hol van ilyenkor az Isten? — lám, az Isten igazságtalan... Leszögezi Isten ígéje, hogy az Isten igazságos. Kérdezzük meg, hogy miben áll Isten igazsága?

Isten igazsága abban áll, és pontosan ebben az igében is megértjük ezt, ha komolyan vesszük: bűn tekintetében, hogy nem hisznek énbennem, igazság tekintetében: Isten igazsága abban áll, hogy a bűnt megbünteti. Azért olvasunk itt erről egymás után, mert Isten igazságossága abban áll, hogy Ő a bűnt nem hagyhatja büntetés nélkül. Ő tartja magát a szavához. Azt mondta Isten az Édenkertben: amely napon eszel abból, bizonytal meghalsz. Egészen bizonyos. Halálnak halálával haltok meg, amely napon esztek abból. Itt Isten a bűn elkövetéséhez hozzáköti a büntetést.

A Róma 1,32-ben van egy érdekes ige. Azért mondom, hogy érdekes, mert jól van fordítva, de nem pontosan van fordítva sem a Károli Bibliában, sem az újabb fordítású Bibliában. Ha a Róm 1,32-t, amelyet így fordítanak, hogy Isten elhatározásáról vagy végzéséről beszélnek, amely a bűnt megbünteti, azt úgy kellene fordítani: ez az Isten igazsága, hogy akik ilyeneket cselekednek, méltók a halálra. — Itt le van írva, miket cselekszenek, és ezek méltók a halálra. Ez az Isten igazsága.

2. LELEPLEZŐ SZENTLÉLEK

Mi ez a büntetés? Mind a testnek, mind a léleknek örökké való büntetése. Erről több bibliai ige beszél. Gondoljunk csak a Lukács 16-ra, amikor a gazdag felemeli szemeit a pokolban, és azt mondja: gyötrettetem e lángban. És ez még nagyobb lesz, amikor majd a feltámadás után nemcsak a lelke fog gyötrettetni, hanem még a teste is. Amikor véglegesen ott marad a kárhozatban, a pokolban, és már most is azt mondja az ige: gyötrettetem e lángban.

Megfigyelhető tehát ez a fokozatosság: bűn tekintetében, hogy nem hisznek énbennem; igazság tekintetében, hogy én az Atyához megyek; és ítélet tekintetében, hogy e világnak a fejedelme megítéltetett.

Miért kell a Szentléleknek leleplezni az igazságot? Mert különben enélkül Istenről nem úgy gondolkodnánk, hogy ő igazságos.

Figyeljük meg, mennyien hirdetik e világban, hogy Isten igazságos? Kevesen. Azt sokkal többen hirdetik, hogy Isten szeretet. Szeret az Isten. Ez valóban igaz, csak a Szentírás alapján ki kell mondjuk: ez nem a teljes igazság. Lám, csak jó az Isten, jót ad — ahogy a versben van — és mi beszélünk és hirdetünk egy olyan Istent (vagy így is hallhatjuk: jó Istenke), aki szeret. Valóban igaz ez, mert az Úr szeretete az, hogy még ez a föld egyáltalán forog, és még erre a bűnös világra nem jött el az ítélet. Csak a Szentlélek nem azt leplezi le, hogy Isten szeretet a világ számára, hanem azt, hogy Isten igazságos.

Igazság tekintetében, ha ugyanis azt hirdetjük az embereknek, hogy Isten szeret, akkor nem a teljes Írást hirdetjük az embereknek. Akkor nem vesszük komolyan a bűn utálatos voltát, sem Isten szentségét és tisztaságát. Mert az igazságban ez is benne van, hogy Isten szent és igazságos. Ha nem leplezi le, hogy mi az igazság, akkor Jézus Krisztus érdemének szükséges és méltó volta sem lesz olyan nagyon fontos a számunkra. Mert ha Isten szeret, akkor ebben van minden. De ha Isten igazságos, akkor szükség van Jézus Krisztusra. Mert ki állhatna meg Őelőtte? Mert a te szemed elítél bár, s én megint csak várom, hogy rám tekint szelíd szemed, Úr Jézus — énekeljük. Akkor ki állhat meg az Ő haragja előtt, ha Ő igazságos?

Ne felejtsük el, hogy ha nem ezt hirdetjük, hogy Isten igazságos, akkor akadályozunk másokat a megtérésben. Akadályozunk másokat abban, hogy keressék az Urat, amíg megtalálható, és hívják segítségül, amíg közel van. Hiszen ha az Isten igazságos, akkor az embernek mit kell tennie? Kiáltani: segíts meg! Segítségül hívni és szabadulásért könyörögni. De ha mi Istenről nem ezt mondjuk, hogy a Szentlélek leleplezi, hogy Isten igazságos, hanem valami könnyebbet, valami jót hirdetünk, akkor bizony akadályozzuk az embereket a megtérésben.

Megint emlékeztetem a testvéreket egy tavalyi igehirdetésre, amelyben szépen kijött, hogy a Szentírás olyan jó, hogy együtt említi nekünk az Isten igazságát és az Ő irgalmasságát. Itt azt láthatjuk, hogy a Pártfogó leplezi le. A Szentírás mindig együtt hozza Istennek igazságát meg irgalmát.

Dávid a 101. zsoltárban: „Kegyelmet és igazságot énekelek.” Együtt hozza, hogy Isten igazságos (amit vasárnap is hallottunk), és hogy a Szentírás soha nem fed fel a bűnt úgy, hogy ne kínálna a megoldást rá. Nem mondja: bűnös vagy, el fogsz veszni — mert akkor nem lenne evangélium. Nem tartottad meg

Isten törvényét, büntetés alatt vagy, el fogsz kárhozni. Akkor mi lenne az evangélium? Pontosan az, hogy felfedi önmagát is. A Pártfogó fedi fel nekünk.

Jézus Krisztus ebben az igében megint odateszi önmagát, és azt mondja: „igazság tekintetében: én az Atyához megyek”. Róla olvasunk. Isten odateszi a maga igazsága mellé a mi Urunkat, Jézus Krisztust. Mint jelent Isten igazságossága és irgalma? Még egyszer elmondom, mert meg kell jegyeznünk, különösen nagypéntek és húsvét előtt: az Isten igazsága abban állott, hogy a bűnt nem hagyta büntetés nélkül, irgalma meg abban, hogy megengedte, hogy más büntetessék meg az ember bűnéért. Meghazudtolná önmagát, ha azt mondaná: igaz, hogy azt mondtam, hogy meghalsz, de nem kell azt komolyan venni. Akkor Istennek egy igéjét sem vennénk komolyan. Isten önmagát meg nem tagadhatja — így van a Szentírásban. Ha Ő azt mondta az embernek, hogy van büntetése, akkor igenis van.

Pontosan most készülünk nagypéntekre, amikor hirdetni kell, hogy Isten irgalma abban állott, hogy az Ő igazságos büntetését nem azokon hajtotta végre, akik elkövették, hanem irgalma megengedte, hogy más tegyen eleget a bűnért. Más fizesse ki a tartozást. Más szerezzen engesztelést. Más legyen égő áldozat. Más legyen ott az oltáron.

Most csoportokban beszélgettünk erről, hogy az Ószövetség hívői, akik komolyan hittek, azok úgy néztek az áldozati oltárra, hogy az áldozati állat arról beszélt, hogy a bűnnek van büntetése. Ezt látták, akik igazán vitték az áldozatot, és őszinte hívő szívvel néztek az oltárra. Engesztelést kell szerezni. Meg vagyok győződve, hogy az Ószövetség hívői úgy néztek az oltárra, hogy egyszer majd a bárány helyén Jézus Krisztus lesz.

Ezért olyan nagyszerű, amikor Keresztelő János megszólal, amikor meglátja Jézust. És mit mond? Itt a Bárány, akire évezredek óta vártak a mi atyáink, a mi eleink, s akik meg voltak győződve, hogy egyszer majd az oltáron az Isten Báránya lesz, akiről Ézsaiás írt az 53. fejezetben. Keresztelő János azt mondja: íme az Isten Báránya. Eljött a Bárány. Tudták, hogy az engesztelés csak helyettes áldozattal vihető végbe, mert ember, aki elkövette a bűnt, az Isten bűn elleni haragját el nem viselhetné.

Egyrészt nem tudnánk elviselni a büntetést, másrészt nem tudnánk eleget tenni a törvénynek. Olyasvalaki kell, aki tökéletes Isten lesz, tehát el tudja hordozni az Isten bűn elleni haragját, és tökéletesen meg tudja tartani az Isten akaratát, a törvényt.

Igen, ezért a Szentlélek nem beszél Isten igazságáról Krisztus elégtétele nélkül. Ezt Jézus csak abban fogalmazta meg, hogy: én az Atyához megyek. De aki ezt hitte, hogy Ő az Atyához megy, annak azt is kellett hinnie, hogy onnan jött. Mert az ige megmondja, hogy senki nem ment fel a mennybe, csak aki először eljött onnan.

Ha a Szentlélek leleplezi valaki előtt, hogy Jézus az Atyához megy, ugyanakkor azt is el fogja végezni a szívében, hogy elhiszi: tőle jött. Elhiszi azt, hogy Jézus Krisztus eljött, annak volt oka, és hogy felmegy a mennybe, annak célja van. — Nem kell tovább magyarázni. Aki ezt vallotta, hogy Jézus az Atyához

2. LELEPLEZŐ SZENTLÉLEK

megy, az tudja, hogy miért jött el, mi volt az oka, és hogy felmegy az Atyához, annak mi a célja. És már ott van Isten igazsága, ott van a helyettes elégtétel, már ott van az áldozat.

„Azért jött Jézus, hogy megkeressen. A kárhozattól megmentse lelkem, hogy megragadjon áldott kezével, s üdvösség útjára vezessen el.” — Ezt leplezi le a Szentlélek.

Az Isten igazsága elégtételt kíván, annak vagy nekünk magunknak, vagy valaki más által eleget kell tenni. Mi magunk eleget tehetünk? Nem. Azért, mert aki — mondták a mi drága eleink, — maga is nyakig van az adósságban, az más helyett nem vállalhatja át az adósságot. Olyasvalaki kell, aki nem adós, akinek nincs adóssága, akinek nincs bűne, aki szent, igaz és tiszta. — Leleplezi a Szentlélek.

Olyan ez, mint egy bírósági tárgyalás. Tudjuk, hogy egy bírósági tárgyaláson kik vannak ott. Ott van a bíró, a mi nagy lelki bírósági tárgyalásunkon a bíró az Isten, mint megsértett bíró. Aztán a vádlott, az én vagyok. Gondoljuk oda magunkat a vádlottak padjára bilincsben. Vannak vádlók. Három nagy vádló van velünk szemben: az Isten törvénye, hogy azt áthágtuk, a Sátán, aki Józsuá főpapot is vádolta (egyik neve még vádoló), és az ember lelkiismerete. Rábizonyíttatik a vádlottra, hogy Isten minden parancsa ellen vétkezett, és azoknak soha egyikét sem tartotta meg. Ezért a bíró, mint igazságos, kiszabja a büntetést. A bűn zsoldja halál. (Róm 6,23).

És akkor előáll a Paraklétosz, a Szentlélek, aki nemcsak az igazságot leplezi le, hanem a kétségbeesett bűnösnek rámutat a kezesre, Jézus Krisztusra. Eljött az Isten Báránya, és meg vagy váltva már te, lélek, a harag és bűn alól. Isten igazságának csak tökéletes elégtétellel lehetett eleget tenni. Isten igazságának a szenvedés és engedelmesség útján lehetett eleget tenni, hogy mindazok a büntetések elhordoztassanak, amelyeket kilátásba helyett, és az egész törvényhez való tökéletes engedelmesség legyen. Ezt csak Jézus Krisztus tudta megtenni.

Elég azt tudni az embernek, hogy „én az Atyához megyek”, mert aki ezt tudja, az valóban azt is tudja, hogy tőle jött. Ezért lehetek én megkegyelmezett bűnös, mert Krisztus igazságát nekem tulajdonítja az Atya.

Röviden arról, hogy „ítélet tekintetében pedig, hogy e világ fejedelme megítéltetett”. Az evangélium fényénél tudniillik a Szentlélek leleplezi azt, hogy Krisztus diadalt aratott. Nekünk győztes Urunk van.

Ismerjük a húsvéti szép éneket: „Győzelmet vettél, ó Feltámadott.” A Szentlélek az ítélet tekintetében leleplezi, hogy a világ fejedelme megítéltetett. Vagyis hogy Krisztus diadalt aratott egyszer s mindenkorra a Sátán felett. Beteljesedett az ígéret, és az Isten népe nem kell hogy félelemben éljen, mert meg van szabadítva. Akik a Sátántól, a haláltól, az ítélettől félelem alatt éltek, azok fel vannak szabadítva az örömré, a szabadságra, a Krisztus-követésre, az engedelmességre.

Éppen ezért az Isten népe a teljesebb diadal felé halad. A felé a diadal felé, amely már az Úr Jézusé, de egyszer majd nyilvánvaló lesz, teljesen látható lesz, tökéletes lesz az új föld és új ég drága bizonyosságában. Isten gyermeke abban a boldog tudatban lehet, hogy a harc eldőlt, bár a csata még folyik.

A II. világháborúban történt, hogy a Don-kanyarnál egy német tiszt megjegyezte: elvesztettük a háborút. Utána még hónapokig folytak a harcok, a csaták, de ott már eldőlt a háborúnak a sorsa.

Olyan jó, hogy arra az ünnepre készülünk, amikor vallhatjuk: eldőlt a háború, győztes Krisztusunk van. Csak idő kérdése, hogy mikor lesz teljesen vége, mikor lesz az utolsó puskaropogásnak is vége, mikor lesz az utolsó fegyver is lerakva, és lesz Krisztus minden mindenekben. E világ fejedelme megítéltetett. Nincs rajtam hatalma. Hogy írta Luther az énekben? „Nincs ereje már, reá ítélet vár. Az ige porba dönti.” — Mert én Jézusé vagyok.

És aki ebben a boldog tudatban tud ma este hazamenni, hogy Jézusé vagyok, leleplezte a Szentlélek a bűnt, a hitetlenséget. Leleplezte az életemben, hogy mi ennek a büntetése az Isten igazságossága miatt, de azt is, hogy nem kell félnem az ítélettől, mert már nem megyek ítéletre, mert átmentem a halálból az életre, a boldogan mehet haza.

Kívánom, hogy mindannyian ebben az örömben menjünk haza: van egy drága Pártfogónk, Védőügyvédünk, Vigasztalónk, aki velünk van és marad minden napon a világ végezetéig.

Imádkozzunk!

Urunk Jézus Krisztus, hálás szívvel köszönjük neked, hogy nem hagytál árván bennünket. Köszönjük, hogy a tanítványokat is mindig az egyre nagyobb kijelentés felé vitted. Egyre többet tudhattak és láthattak. Egyre többet ismerhettek meg az Írásból, vallván, hogy amik megírtak, azok a mi tanulságunkra írtak meg.

Hálaadással köszönjük neked a Szentlélek leleplező munkáját, ugyanakkor bátorítását, vigasztalását, velünk lételét.

Kérünk, Urunk, hogy szánd meg ezt a bűnbe esett világot, ahol olyan sok a jajgatás, a tisztátalanság, az erkölcstelenség. Kérünk, Urunk, könyörülj és hirdettesd még az ígét, az evangéliumot.

Kérünk, gyűjtsd seregedet zászlód alá, Úr Jézus Krisztus.

Áldunk mindazokért, akik megharcolták a hit szép harcát, és elnyerték az örök életet, amelyre hivattattak.

Kérünk, Urunk, hogy vigasztald mindazokat, akik ezekben a napokban gyászban vannak.

Köszönjük, Urunk, hogy kérhetünk a betegeinkért is.

Kérünk a szomszédos országért, Ukrajnáért. Kérünk, hogy az ott levő testvéreinket áldd, véd, őrizd. Adj nekik kimenekedést. Te adj békességet.

Kérünk mindazokért, akik szomorúak a repülőgép-baleset miatt. Azokért a családokért, ahol sírnak.

Köszönjük, Urunk, hogy figyelmezteted ezt az egész világot: ha meg nem tér, hasonlóképpen elvész. De lehet hozzád jönni, eléd borulni, téged szeretni és követni, mert te igazságos vagy.

Add, hogy így ismerjünk és így hirdessünk téged.

Ámen.

2. LELEPLEZŐ SZENTLÉLEK

403. dicséret

Debrecen, 1781.

Szo-mo-rú a ha-lál a gyar-ló em-ber-nek,
Ha-lál kö-ve-té-től min-de-nek ret-teg-nek,
Ki-vált-ké-pen, kik e vi-lág-ban ö-rül-nek,
Ne-héz e vi-lág-tól meg-vál-ni e-zek-nek.

(...)

5. Tudom, kinek hittem és kinek szolgáltam,
Kit szeretett lelkem, kihez folyamodtam,
Kit hívtam Uramnak, ki mellett harcoltam,
Azért hűségemnek jutalmát találtam.

6. Elértem hitemnek egyetlenegy célját,
Vitézkedésemnek reménylett pálmáját,
Az örök életnek drága koronáját,
Hogy abban tiszteljem a mennyek királyát.

7. Ó, édes Megváltóm, ne nézd bűneimet,
Sok ellened való cselekedetimet,
Idvességem árát: tekintsd érdemedet,
Jövel, Jézus Krisztus, vedd hozzád lelkemet!

8. Igazságod szerint ne ítéld meg engem,
Mert semmi kegyelmet nem talál érdemem,
Nem lehet kívüled soha idvességem:
Jövel, Jézus Krisztus, édes reménységem!